

รูปแบบการบริหารงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนมัธยม
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 2^{*}
A MODEL FOR ADMINISTRATION OF THE STUDENT CARE AND SUPPORT
SYSTEM IN SCHOOL UNDER THE OFFICE OF BANGKOK SECONDARY
EDUCATIONAL SERVICE AREA 2

¹วีระ มีมาก Weera Meemar ²ณรงค์ พิมสาร Narong Pimsarn

³เสวียน เจนเข้ว่า Sawien Jenkwao

^{1,2}มหาวิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพ North Bangkok University, Thailand

³มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร Phranakhon Rajabhat University, Thailand

Corresponding Author E-mail: weerameemak@gmail.com

บทคัดย่อ

บทความวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนารูปแบบการบริหารงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 2 มีการดำเนินการวิจัยโดยศึกษาข้อมูลเชิงปริมาณและข้อมูลเชิงคุณภาพ แบ่งเป็น 3 ขั้นตอน ดังนี้ ขั้นตอนที่ 1 ศึกษาสภาพ ปัญหาและแนวทางในการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน ของโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 2 ขั้นตอนที่ 2 พัฒนาและตรวจสอบรูปแบบการบริหารงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนมัธยมศึกษา และขั้นตอนที่ 3 ทดลองใช้และประเมินรูปแบบการบริหารงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนมัธยมศึกษา เก็บรวบรวมข้อมูลเชิงคุณภาพด้วยการวิเคราะห์ สังเคราะห์ จากการสัมภาษณ์ เก็บรวบรวมข้อมูลเชิงปริมาณ ด้วย แบบสอบถาม สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการวิจัย พบว่า 1) การปฏิบัติงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน ของโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 2 ของกระบวนการบริหารระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน อยู่ในระดับมาก คือ การวางแผน และการดำเนินงานตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน อยู่ในระดับมาก คือ การคัดกรองนักเรียน 2) ปัญหาการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน ของโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 2 ของกระบวนการบริหารระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ด้านที่มีปัญหาน้อยที่สุด คือ การวางแผน และการดำเนินงานตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ด้านที่มีปัญหาน้อยที่สุด คือ การคัดกรองนักเรียน 3) ผลการประเมินรูปแบบการบริหารงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน ของโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 2 พบว่า ผลการประเมินรูปแบบ ด้านความเป็นไปได้ และด้านความเป็นประโยชน์ ในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด

คำสำคัญ: รูปแบบ, การบริหาร, ระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน, โรงเรียน

^{*}Received: August 12, 2023, Revised: August 21, 2023, Accepted: August 21, 2023.

Abstract

The purpose of this research was to develop an administration model for the student care and support system in Schools under the Office of Bangkok Secondary Educational Service Area 2 conducted the research by studying quantitative data and qualitative data, divided into three steps as follows: 1) Study the problems and guidelines for the implementation the student care and support system in Schools under the Office of Bangkok Secondary Educational Service Area 2. 2) Develop and verify the administrative model of the student care and support system of secondary schools. and 3) Was to try and evaluate the administration model of the secondary school student care and support system. Qualitative data were collected by analyzing, synthesizing, interviewing. Quantitative data were collected using a questionnaire. Statistics used in data analysis were mean and standard deviation. The results of the study were as follows: 1) Implementation of the student care and support system in Schools under the Office of Bangkok Secondary Educational Service Area 2 of the student care and support system administration process at a high level was the planning and implementation of the student support system at a high level, namely screening students. 2) Problems in the operation of the student care and support system in Schools under the Office of Bangkok Secondary Educational Service Area 2 of the student care and support system administration process the least problematic aspect was the planning and implementation of the student support system. The least problematic aspect is student screening. 3) Evaluation results of the administration model the student care and support system in Schools under the Office of Bangkok Secondary Educational Service Area 2 found that the assessment results of the model possibility and usefulness Overall, it was at the highest level.

Keywords: Model, Administration, Student Care and Support System, School

บทนำ

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 และ (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2553 หมวด 1 มาตรา 6 กำหนดในความมุ่งหมายและหลักการจัดการศึกษาที่ต้องเป็นไปเพื่อพัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งร่างกายจิตใจ สติปัญญา ความรู้คุณธรรม จริยธรรมและวัฒนธรรมในการดำรงชีวิต สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข หมวด 4 มาตรา 22 การจัดการศึกษาต้องยึดหลักว่าผู้เรียนทุกคนมีความสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้ และถือว่าผู้เรียนมีความสำคัญที่สุด กระบวนการจัดการศึกษาต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาตามธรรมชาติและเต็มตามศักยภาพ และมาตรา 26 ให้สถานศึกษาจัดการประเมินผู้เรียน โดยพิจารณาจากพัฒนาการของผู้เรียน ความประพฤติ การสังเกตพฤติกรรมการเรียน การร่วมกิจกรรม และการทดสอบควบคู่ไปกับกระบวนการเรียนการสอนตามความเหมาะสมของแต่ละระดับและรูปแบบการศึกษา ซึ่งผู้บริหาร ครูอาจารย์และบุคลากรอื่นๆ ในสถานศึกษาจะต้องดำเนินการจัดการศึกษา เพื่อพัฒนาคุณภาพผู้เรียนตามเป้าประสงค์ คือ เก่ง ดี มีสุข สถานศึกษาจึงต้องจัดการเรียนการสอนและจัดกิจกรรมที่จะส่งเสริม สนับสนุน และพัฒนาผู้เรียนโดยการบ่มเพาะ กล่อมเกล่าปลูกฝังและปลูกจิตสำนึกให้ผู้เรียนเกิดความคิดตระหนักในบทบาทหน้าที่ ความรับผิดชอบต่อตนเองสังคม ชุมชน และสิ่งแวดล้อม มีทักษะชีวิตที่ดีเพื่อให้สามารถดำรงตนอยู่ในสังคมร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข ซึ่ง (มาตรา 16) ให้การดำเนินงานบรรลุวัตถุประสงค์โรงเรียนจึงแบ่งโครงสร้างการบริหารงานในโรงเรียนออกเป็น 4 ฝ่าย คือฝ่ายบริหารงานวิชาการ ฝ่ายบริหารงานบุคคล ฝ่ายบริหารงานงบประมาณและฝ่ายบริหารทั่วไป ซึ่งฝ่ายบริหารงานบุคคล เป็นฝ่ายที่มีบทบาทหน้าที่รับผิดชอบเกี่ยวกับงานปกครองนักเรียน การส่งเสริมและพัฒนาให้นักเรียนให้มีวินัยคุณธรรมจริยธรรม และการแก้ไขปัญหาพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมของนักเรียน ซึ่งเป็นบทบาทที่สำคัญอย่างยิ่งต่อการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือ นักเรียนให้บรรลุผลสำเร็จตามจุดมุ่งหมายตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 และ (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2553 (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, 2545)

ด้วยสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2564) ได้กำหนดให้ ปี พ.ศ. 2564 เป็นปีแห่งการรัก เข้าใจ ห่วงใย ปลอดภัย และให้โอกาสกับนักเรียนทุกคน เพื่อนักเรียนทุกคนได้รับการดูแล ช่วยเหลือ พิทักษ์ ปกป้อง ค้ำครองอย่างรอบด้าน ด้วยกระบวนการที่ถูกต้อง เหมาะสมและทันสมัย ได้รับการพัฒนาในทุกมิติเพื่อเป็นคนดี มีความสุขและปลอดภัย ในสภาพสังคมปัจจุบัน ระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนจึงเป็นกระบวนการหนึ่งในการบริหารจัดการศึกษาของสถานศึกษาที่จะดำเนินงานดูแลช่วยเหลือนักเรียนที่มีขั้นตอนวิธีการและเครื่องมือการทำงานที่ชัดเจน สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานจึงได้กำหนดนโยบายให้สถานศึกษาทุกแห่งในสังกัด ดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนอย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อให้ นักเรียนทุกคนได้รับการดูแลช่วยเหลือจากครูที่ปรึกษาอย่างทั่วถึง โดยมีผู้ปกครอง ชุมชน หน่วยงานหรือองค์กรที่เกี่ยวข้องเข้ามามีส่วนร่วม โดยได้จัดกระบวนการบริหารดูแลช่วยเหลือนักเรียน เริ่มตั้งแต่การวางแผน ดำเนินงาน กำหนดเป้าหมายลำดับความสำคัญ กำหนดกิจกรรม/โครงการ กำหนดมาตรฐานการปฏิบัติงาน และมอบหมายหน้าที่ดำเนินการตามแผน ได้แก่ การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล การคัดกรองนักเรียน การส่งเสริมนักเรียน การป้องกันและแก้ไขปัญหา นักเรียน การส่งต่อนักเรียนอย่างมีคุณภาพ อันจะส่งผลให้ระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนประสบความสำเร็จและมีประสิทธิภาพ สถานศึกษาในฐานะที่เป็นหน่วยงานที่ต้องรับผิดชอบในการส่งเสริมสุขภาพชีวิตผู้เรียนและแก้วิกฤตสังคม โรงเรียนจึงได้นำกระบวนการบริหารจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนมาประยุกต์ใช้และพัฒนาให้เหมาะสมกับบริบทของตนเอง โดยมุ่งหวังให้

บุคลากรที่เกี่ยวข้องทุกคนร่วมมือกันดำเนินงาน สิ่งที่สำคัญคือ บทบาทของผู้บริหาร บทบาทครูที่ต้องเอาใจใส่ดูแลนักเรียนในความดูแลทุกคนอย่างเต็มความสามารถด้วยความรัก ความเอื้ออาทร ความเข้าใจอย่างถ้อยทีถ้อยอาศัย ทั้งนี้เพื่อสามารถให้ความช่วยเหลือนักเรียนได้ทั้งในเชิงสร้างเสริมภูมิคุ้มกัน เพื่อป้องกันมิให้เกิดปัญหาตลอดจนสามารถแก้ไขปัญหาเบื้องต้นได้ (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา, 2560)

ด้วยสภาพสังคมที่เปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็วจึงทำให้การแก้ปัญหาในการดำเนินงานตามระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนที่โรงเรียน ยังไม่สามารถดูแลนักเรียนได้อย่างทั่วถึงครบถ้วนทุกคน เนื่องจากการคัดกรองพฤติกรรมนักเรียนไม่เป็นไปในทิศทางเดียวกัน และในการจัดเก็บและรวบรวมข้อมูลไม่ได้รับความร่วมมือจากครูที่ปรึกษา ผู้ปกครอง และนักเรียน จากปัญหาดังกล่าวส่งผลให้ระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน ในการคัดกรองพฤติกรรมนักเรียนได้ข้อมูลที่ไม่ถูกต้อง และไม่เป็นไปตามพฤติกรรมของนักเรียนที่ปรากฏให้เห็น ปัจจุบันการบริหารจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนยังไม่มีประสิทธิภาพ ขาดการมีส่วนร่วมอย่างแท้จริงของผู้ปกครอง ชุมชน นักเรียน และผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องทุกฝ่าย ในด้านการให้ข้อมูลและ ความร่วมมือในการป้องกันปัญหา ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาศึกษาของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2564) ที่พบว่า ปัญหาที่สำคัญของระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน เกิดจากระบบการบริหารจัดการที่ยังไม่มีประสิทธิภาพทั้งในระดับเขตพื้นที่การศึกษา ระดับสถานศึกษาและผู้มีส่วนได้ ส่วนเสีย ซึ่งต้องสร้างองค์ความรู้เกี่ยวกับการพัฒนาระบบการบริหารระบบใหม่และเผยแพร่ความรู้สู่สถานศึกษา เพื่อแก้ปัญหาพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมและการพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ตามที่กำหนดไว้ในหลักสูตร ผู้วิจัยจึงเห็นความสำคัญของการดูแลช่วยเหลือนักเรียน เพื่อพัฒนานักเรียนในทุกด้าน จากการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนที่ผ่านมา พบว่าการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนเป็นเพียงการทำงานตามนโยบายของรัฐเท่านั้น ในขณะที่ครูมีภาระงานอื่น ๆ นอกจากงานสอนที่มาก ทำให้ไม่มีเวลาในการดูแลช่วยเหลือนักเรียนให้ดี ครูที่ปรึกษายังขาดความรู้ความเข้าใจในระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน นักเรียนยังไม่เห็นความสำคัญของระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โดยคิดว่าเป็นหน้าที่ของครูในการดูแล ผู้ปกครองไม่เข้าใจและไม่เห็นความสำคัญ ของงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน จึงทำให้งานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนไม่มีประสิทธิภาพเท่าที่ควร ส่งผลกระทบต่อผู้เรียนและโรงเรียนอย่างชัดเจน ดังนั้นในการดูแลช่วยเหลือนักเรียน ครูที่ปรึกษาจึงมีความสำคัญที่สุดที่จะต้องมีความรู้ เทคนิค วิธีการในการให้คำปรึกษากับนักเรียนของตนเองที่อยู่ในความดูแลโดยอาศัยความร่วมมือกับทุกฝ่าย ตั้งแต่ครูประจำวิชาที่สอนนักเรียน ผู้อำนวยการ ครูในโรงเรียน ผู้ปกครองของนักเรียนและเพื่อนๆ ของนักเรียนให้มีความเข้าใจตรงกันและร่วมมือกันพัฒนาช่วยเหลือนักเรียนอย่างเต็มตามศักยภาพ เพื่อให้กระบวนการช่วยเหลือนักเรียนมีความชัดเจนมากยิ่งขึ้น โรงเรียนจึงควรดำเนินการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนตามขั้นตอน เพื่อให้ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนได้ประสบความสำเร็จอย่างรวดเร็ว มีประสิทธิภาพ และส่งผลดีต่อผู้เรียน และทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องกับผู้เรียนทั้งทางตรงและทางอ้อม เช่น ครู ผู้ปกครอง ชุมชนและสังคม (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2552)

จากความสำคัญและปัญหาดังกล่าวข้างต้น ผู้วิจัยมีความสนใจที่จะศึกษารูปแบบการบริหารงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา กรุงเทพมหานคร เขต 2 เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาและปรับปรุงรูปแบบการบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ซึ่งจะส่งผลต่อคุณภาพของนักเรียน

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาสภาพ ปัญหา และแนวทางในการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 2
2. เพื่อพัฒนาและตรวจสอบรูปแบบการบริหารงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 2
3. เพื่อทดลองใช้และประเมินรูปแบบการบริหารงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 2

วิธีดำเนินการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้มีวิธีการวิจัยแบ่งออกเป็น 3 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 การศึกษาสภาพ ปัญหาและแนวทางในการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 2

ในขั้นตอนที่ 1 จำแนกเป็น 2 ส่วน คือ

ส่วนที่ 1 ศึกษาเอกสาร แนวคิด หลักการ ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน

ส่วนที่ 2 ศึกษาสภาพ ปัญหาและแนวทางในการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 2

1. ประชากรที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษา จำนวน 52 คน หัวหน้างานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน จำนวน 52 คน หัวหน้างานแนะแนว จำนวน 52 คน จากโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 2 จำนวน 52 โรงเรียน ๆ ละ 3 คน รวมจำนวนประชากรทั้งสิ้น 156 คน

2. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษา จำนวน 1 คน หัวหน้างานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน จำนวน 1 คน และหัวหน้างานแนะแนว จำนวน 1 คน จากโรงเรียนมัธยมศึกษา 52 โรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 2 กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างจากประชากรตามตารางกำหนดของ Krejcie & Morgan (1970) ได้โรงเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง รวมทั้งสิ้น 132 คน

3. ตัวแปรที่ศึกษา

3.1 สภาพปัญหาและแนวทางในการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน ของโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 2 ประกอบด้วยการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล การคัดกรองนักเรียน การส่งเสริมและการพัฒนา การป้องกันช่วยเหลือและแก้ไข และการส่งต่อ

3.2 กระบวนการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 2 ประกอบด้วยวางแผน (Planning) การดำเนินงาน (Doing) การตรวจสอบและพัฒนา (Checking) และการปรับปรุงแก้ไข (Acting)

ขั้นตอนที่ 2 พัฒนาและตรวจสอบรูปแบบการบริหารงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 2

การดำเนินการวิจัยในขั้นตอนที่ 2 จำแนกเป็น 2 ส่วน คือ

ส่วนที่ 1 ยกร่างรูปแบบการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน ของโรงเรียนมัธยมศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 2 โดยนำผลการวิจัยในขั้นตอนที่ 1 มาวิเคราะห์และสังเคราะห์ร่วมกับแนวคิด หลักการ ทฤษฎีและผลการวิจัยที่เกี่ยวข้อง แล้วนำผลการวิเคราะห์และสังเคราะห์ข้อมูลดังกล่าว มาใช้เป็นข้อมูล เพื่อยกร่างรูปแบบการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน ของโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 2

ส่วนที่ 2 ตรวจสอบรูปแบบการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน ของโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 2 โดยการสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ

1. กลุ่มผู้ให้ข้อมูล ได้แก่ ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 5 คน ประกอบด้วย 1) ผู้บริหารสถานศึกษา จำนวน 3 คน ที่มีคุณสมบัติด้านการบริหารการศึกษาและมีประสบการณ์ หรือผลงานทางวิชาการด้านการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน หรือมีวิทยฐานะชำนาญการพิเศษขึ้นไป 2) ครูผู้รับผิดชอบงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน จำนวน 2 คน เป็นผู้ที่มีคุณสมบัติด้านการบริหารการศึกษาและมีประสบการณ์ หรือผลงานทางวิชาการด้านการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน

2. ตัวแปรที่ศึกษา ความถูกต้องและความเหมาะสมของร่างรูปแบบการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน ของโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 2

ขั้นตอนที่ 3 ทดลองใช้และประเมินรูปแบบการบริหารงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 2

ในการทดลองใช้และประเมินรูปแบบการบริหารงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 2 ดำเนินการเป็น 2 ส่วน คือ

ส่วนที่ 1 ทดลองใช้รูปแบบการบริหารงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนมัธยมศึกษา ที่โรงเรียนฤทธิยะวรรณาลัย 2 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 2 เป็นเวลา 1 เดือน โดยมีผู้อำนวยการโรงเรียน จำนวน 1 คน รองผู้อำนวยการกลุ่มบริหาร จำนวน 4 คน หัวหน้างานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน จำนวน 1 คน หัวหน้างานแนะแนว จำนวน 1 คน และครูร่วมทำการทดลอง จำนวน 10 คน รวมทั้งสิ้น 17 คน

ส่วนที่ 2 ประเมินร่างรูปแบบการบริหารงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 2 ด้านความเป็นไปได้และความเป็นประโยชน์

1. ประชากรที่ใช้ในการวิจัย ผู้บริหารสถานศึกษา จำนวน 52 คน หัวหน้างานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน จำนวน 52 คน หัวหน้างานแนะแนว จำนวน 52 คน ของโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 2 จากจำนวน 52 โรงเรียนๆ ละ 3 คน รวมจำนวนประชากรทั้งสิ้น 156 คน

2. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ผู้บริหารสถานศึกษา จำนวน 1 คน หัวหน้างานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน จำนวน 1 คน หัวหน้างานแนะแนว จำนวน 1 คน จากโรงเรียนมัธยมศึกษา 44 โรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 2 โดยกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างจาก

ประชากรตามตารางกำหนดของ Krejcie & Morgan (1970) ได้โรงเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 44 โรงเรียน รวมทั้งสิ้น 132 คน

3. ตัวแปรที่ศึกษา ความเป็นไปได้และความเป็นประโยชน์

สรุปผลการวิจัย

1. สภาพ ปัญหา และแนวทางในการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 2

ผลการวิเคราะห์สภาพ ปัญหาในการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 2 ดังในตารางที่ 1

ตารางที่ 1 สภาพปัญหาในการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 2 ด้านกระบวนการบริหารระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ในภาพรวม

กระบวนการบริหารระบบดูแลช่วยเหลือ นักเรียน	สภาพการปฏิบัติ			ปัญหาในการปฏิบัติงาน		
	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
1. การวางแผน	4.87	0.13	มากที่สุด	1.00	0.00	น้อยที่สุด
2. การดำเนินงาน	4.27	0.19	มาก	1.57	0.09	น้อย
3. การตรวจสอบ	2.66	0.26	ปานกลาง	3.46	0.25	มาก
4. การปรับปรุงและแก้ไข	3.22	0.24	ปานกลาง	2.62	0.16	ปานกลาง
รวมเฉลี่ย	3.75	0.11	มาก	2.16	0.07	น้อย

จากตาราง 1 พบว่า สภาพการปฏิบัติงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ของโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 2 ของกระบวนการบริหารระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ในภาพรวม อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.75$, S.D. = 0.11) และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า สภาพการปฏิบัติงานอยู่ในระดับมาก เรียงตามลำดับคะแนนเฉลี่ยมากไปหาน้อย ได้แก่ การวางแผน ($\bar{X} = 4.87$, S.D. = 0.13) การดำเนินงาน ($\bar{X} = 4.27$, S.D. = 0.19) และการตรวจสอบ ($\bar{X} = 2.66$, S.D. = 0.26) ตามลำดับ

ส่วนปัญหาในการปฏิบัติงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ของโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 2 ของกระบวนการบริหารระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ในภาพรวม อยู่ในระดับน้อย ($\bar{X} = 2.16$, S.D. = 0.07) และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า สภาพปัญหาในการปฏิบัติงานอยู่ในระดับน้อย เรียงตามลำดับคะแนนเฉลี่ยมากไปหาน้อย ได้แก่ การตรวจสอบและพัฒนา ($\bar{X} = 3.46$, S.D. = 0.25) การดำเนินงาน ($\bar{X} = 1.57$, S.D. = 0.09) และการวางแผน ($\bar{X} = 1.00$, S.D. = 0.00) ตามลำดับ

ตารางที่ 2 สภาพปัญหาในการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 2 ด้านการดำเนินงานตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ในภาพรวม

การดำเนินงานตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน	สภาพการปฏิบัติ			ปัญหาในการปฏิบัติงาน		
	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
1. การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล	4.67	0.13	มากที่สุด	1.32	0.13	น้อย
2. การคัดกรองนักเรียน	4.80	0.10	มากที่สุด	1.21	0.08	น้อยที่สุด
3. การส่งเสริมและพัฒนา	3.67	0.15	มาก	2.12	0.21	น้อย
4. การป้องกันและแก้ไข	2.56	0.07	ปานกลาง	3.26	0.14	มาก
5. การส่งต่อ	2.95	0.19	ปานกลาง	2.91	0.13	ปานกลาง
รวมเฉลี่ย	3.73	0.05	มาก	2.16	0.07	น้อย
รวมเฉลี่ยโดยรวม	3.74	0.05	มาก	2.16	0.05	น้อย

จากตารางที่ 2 พบว่า สภาพการปฏิบัติงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ของโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 2 ของการดำเนินงานตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ในภาพรวม อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.73$, S.D. = 0.05) และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า สภาพการปฏิบัติงานอยู่ในระดับมาก เรียงตามลำดับคะแนนเฉลี่ยมากไปหาน้อย ได้แก่ การคัดกรองนักเรียน ($\bar{X} = 4.80$, S.D. = 0.10) การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล ($\bar{X} = 4.67$, S.D. = 0.13) และการป้องกันและแก้ไข ($\bar{X} = 2.56$, S.D. = 0.07) ตามลำดับ

ส่วนปัญหาในการปฏิบัติงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ของโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 2 ของการดำเนินงานตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ในภาพรวม อยู่ในระดับน้อย ($\bar{X} = 2.16$, S.D. = 0.05) และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า สภาพปัญหาในการปฏิบัติงานอยู่ในระดับน้อย เรียงตามลำดับคะแนนเฉลี่ยมากไปหาน้อย ได้แก่ การป้องกันและแก้ไข ($\bar{X} = 3.26$, S.D. = 0.14) การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล ($\bar{X} = 1.32$, S.D. = 0.13) และการคัดกรองนักเรียน ($\bar{X} = 1.21$, S.D. = 0.08) ตามลำดับ

2. รูปแบบการบริหารงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 2 ประกอบด้วยองค์ประกอบหลัก 2 องค์ประกอบ แต่ละองค์ประกอบ มีองค์ประกอบย่อย ดังนี้

2.1 กิจกรรมการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน ของโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 2 ประกอบด้วย การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล การคัดกรองนักเรียน การส่งเสริมและพัฒนา การป้องกันและแก้ไข และการส่งต่อ

2.2 กระบวนการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน ของโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 2 ประกอบด้วย 1) การวิเคราะห์สภาพปัญหาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนเดิมและความต้องการของนักเรียน 2) ดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน คือ การวางแผน การดำเนินงาน การตรวจสอบ การปรับปรุงแก้ไข

3. ผลการประเมินรูปแบบการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน ของโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 2 ผลการวิจัยดังนี้

ตารางที่ 3 ผลการวิเคราะห์ การทดลองใช้รูปแบบการบริหารงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของ โรงเรียนฤทธิยะวรรณาลัย 2 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 2 ด้านความเป็นไปได้และความเป็นประโยชน์

รายการ	ระดับความคิดเห็น		
	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
ด้านความเป็นไปได้			
1. รูปแบบการบริหารงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของ โรงเรียนมัธยมศึกษา มีสารสนเทศเพียงพอ สามารถนำไปใช้ ปฏิบัติจริงได้	4.69	0.49	มากที่สุด
2. รูปแบบการบริหารงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของ โรงเรียนมัธยมศึกษา สร้างความเชื่อมั่นในการดำเนินงานระบบ ดูแลช่วยเหลือนักเรียน ให้ประสบความสำเร็จได้	4.96	0.22	มากที่สุด
3. รูปแบบการบริหารงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของ โรงเรียนมัธยมศึกษา มีการวางแผนและดำเนินการร่วมกันของผู้ ที่เกี่ยวข้อง	4.95	0.21	มากที่สุด
4. รูปแบบการบริหารงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของ โรงเรียนมัธยมศึกษา มีการรายงานผลที่มีคุณภาพ	4.94	0.24	มากที่สุด
5. รูปแบบการบริหารงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของ โรงเรียนมัธยมศึกษา มีความเหมาะสมกับบุคลากรที่ดำเนินการ	4.70	0.48	มากที่สุด
รวมด้านความเป็นไปได้	4.84	0.18	มากที่สุด
ด้านความเป็นประโยชน์			
1. รูปแบบการบริหารงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของ โรงเรียนมัธยมศึกษา ช่วยให้คณะกรรมการดำเนินงาน ทราบว่า สมควรจะดำเนินการอะไร ก่อน/หลัง	4.70	0.48	มากที่สุด
2. รูปแบบการบริหารงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของ โรงเรียนมัธยมศึกษา ช่วยให้คณะกรรมการดำเนินงาน ทราบว่า สมควรจะปฏิบัติงานอย่างไร	4.71	0.47	มากที่สุด
3. รูปแบบการบริหารงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของ โรงเรียนมัธยมศึกษา ลดข้อผิดพลาดในการทำงานที่ซับซ้อน	4.94	0.24	มากที่สุด
4. รูปแบบการบริหารงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของ โรงเรียนมัธยมศึกษา ช่วยให้คณะกรรมการดำเนินงาน ไม่เกิดความ สับสน	4.82	0.39	มากที่สุด

5. รูปแบบการบริหารงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของ โรงเรียนมัธยมศึกษา ช่วยให้คุณภาพของงานเป็นไปตามที่ โรงเรียนกำหนดไว้	4.76	0.43	มากที่สุด
6. รูปแบบการบริหารงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของ โรงเรียนมัธยมศึกษา เป็นการกำหนดบทบาทหน้าที่ของ คณะกรรมการดำเนินงานที่ชัดเจน	4.83	0.38	มากที่สุด
7. รูปแบบการบริหารงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของ โรงเรียนมัธยมศึกษา บอกรายละเอียดของการดำเนินงานที่ ชัดเจน	4.82	0.52	มากที่สุด
รวมด้านความเป็นประโยชน์	4.79	0.22	มากที่สุด
ภาพรวม	4.81	0.13	มากที่สุด

จากตารางที่ 3 พบว่า ผลการทดลองใช้รูปแบบการบริหารงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนฤทธิยะวรรณาลัย 2 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 2 ด้านความเป็นไปได้และความเป็นประโยชน์ ในภาพรวม อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.81$, S.D. = 0.13) และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านความเป็นไปได้ ในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.84$, S.D. = 0.18) โดยเรียงตามลำดับคะแนนเฉลี่ยมากไปหาน้อย ได้แก่ รูปแบบการบริหารงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนมัธยมศึกษา สร้างความเชื่อมั่นในการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ให้ประสบความสำเร็จได้ ($\bar{X} = 4.96$, S.D. = 0.22) รูปแบบการบริหารงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนมัธยมศึกษา มีการวางแผนและดำเนินการร่วมกันของผู้ที่เกี่ยวข้อง ($\bar{X} = 4.95$, S.D. = 0.21) และรูปแบบการบริหารงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนมัธยมศึกษา มีสารสนเทศเพียงพอ สามารถนำไปใช้ปฏิบัติงานจริงได้ ($\bar{X} = 4.69$, S.D. = 0.49) ตามลำดับ

ด้านความเป็นประโยชน์ ในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.79$, S.D. = 0.22) โดยเรียงตามลำดับคะแนนเฉลี่ยมากไปหาน้อย ได้แก่ รูปแบบการบริหารงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนมัธยมศึกษา ลดข้อผิดพลาดในการทำงานที่ซับซ้อน ($\bar{X} = 4.94$, S.D. = 0.24) รูปแบบการบริหารงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนมัธยมศึกษา เป็นการกำหนดบทบาทหน้าที่ของคณะกรรมการดำเนินงานที่ชัดเจน ($\bar{X} = 4.83$, S.D. = 0.38) และรูปแบบการบริหารงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนมัธยมศึกษา ช่วยให้คณะกรรมการดำเนินงาน ทราบว่าสมควรจะดำเนินการอะไร ก่อน/หลัง ($\bar{X} = 4.70$, S.D. = 0.48) ตามลำดับ

ตารางที่ 4 ผลการวิเคราะห์ การประเมินรูปแบบการบริหารงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 2 ด้านความเป็นไปได้และความเป็นประโยชน์

รายการ	ระดับความคิดเห็น		
	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
ด้านความเป็นไปได้			
1. รูปแบบการบริหารงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนมัธยมศึกษา มีสารสนเทศเพียงพอ สามารถนำไปใช้ปฏิบัติจริงได้	4.20	0.40	มากที่สุด
2. รูปแบบการบริหารงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนมัธยมศึกษา สร้างความเชื่อมั่นในการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ให้ประสบความสำเร็จได้	4.75	0.43	มากที่สุด
3. รูปแบบการบริหารงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนมัธยมศึกษา มีการวางแผนและดำเนินการร่วมกันของผู้ที่เกี่ยวข้อง	4.80	0.39	มากที่สุด
4. รูปแบบการบริหารงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนมัธยมศึกษา มีการรายงานผลที่มีคุณภาพ	4.78	0.41	มากที่สุด
5. รูปแบบการบริหารงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนมัธยมศึกษา มีความเหมาะสมกับบุคลากรที่ดำเนินการ	4.61	0.48	มากที่สุด
รวมด้านความเป็นไปได้	4.63	0.21	มากที่สุด
ด้านความเป็นประโยชน์			
1. รูปแบบการบริหารงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนมัธยมศึกษา ช่วยให้คณะกรรมการดำเนินงาน ทราบว่าสมควรจะดำเนินการอะไร ก่อน/หลัง	4.76	0.43	มากที่สุด
2. รูปแบบการบริหารงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนมัธยมศึกษา ช่วยให้คณะกรรมการดำเนินงาน ทราบว่าสมควรจะปฏิบัติงานอย่างไร	4.98	0.12	มากที่สุด
3. รูปแบบการบริหารงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนมัธยมศึกษา ลดข้อผิดพลาดในการทำงานที่ซับซ้อน	5.00	0.00	มากที่สุด
4. รูปแบบการบริหารงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนมัธยมศึกษา ช่วยให้คณะกรรมการดำเนินงาน ไม่เกิดความสับสน	4.92	0.39	มากที่สุด
5. รูปแบบการบริหารงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนมัธยมศึกษา ช่วยให้คุณภาพของงานเป็นไปตามที่โรงเรียนกำหนดไว้	4.90	0.29	มากที่สุด

6. รูปแบบการบริหารงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของ โรงเรียนมัธยมศึกษา เป็นการกำหนดบทบาทหน้าที่ของ คณะกรรมการดำเนินงานที่ชัดเจน	4.99	0.08	มากที่สุด
7. รูปแบบการบริหารงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของ โรงเรียนมัธยมศึกษา บอกรายละเอียดของการดำเนินงานที่ ชัดเจน	4.68	0.57	มากที่สุด
รวมด้านความเป็นประโยชน์	4.90	0.11	มากที่สุด
ภาพรวม	4.78	0.10	มากที่สุด

จากตารางที่ 4 พบว่า ผลการประเมินรูปแบบการบริหารงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนฤทธิยะวรรณาลัย 2 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 2 ด้านความเป็นไปได้และความเป็นประโยชน์ ในภาพรวม อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.78$, S.D. = 0.10) และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านความเป็นไปได้ ในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.63$, S.D. = 0.21) โดยเรียงตามลำดับคะแนนเฉลี่ยมากไปหาน้อย ได้แก่ รูปแบบการบริหารงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนมัธยมศึกษา มีการวางแผนและดำเนินการร่วมกันของผู้ที่เกี่ยวข้อง ($\bar{X} = 4.80$, S.D. = 0.39) รูปแบบการบริหารงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนมัธยมศึกษา มีการรายงานผลที่มีคุณภาพ ($\bar{X} = 4.78$, S.D. = 0.41) และรูปแบบการบริหารงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนมัศึกษามีสารสนเทศเพียงพอ สามารถนำไปใช้ปฏิบัติจริงได้ ($\bar{X} = 4.20$, S.D. = 0.40) ตามลำดับ

ด้านความเป็นประโยชน์ ในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.90$, S.D. = 0.11) โดยเรียงตามลำดับคะแนนเฉลี่ยมากไปหาน้อย ได้แก่ รูปแบบการบริหารงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนมัธยมศึกษา ลดข้อผิดพลาดในการทำงานที่ซับซ้อน ($\bar{X} = 5.00$, S.D. = 0.00) รูปแบบการบริหารงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนมัธยมศึกษา เป็นการกำหนดบทบาทหน้าที่ของคณะกรรมการดำเนินงานที่ชัดเจน ($\bar{X} = 4.99$, S.D. = 0.08) และรูปแบบการบริหารงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนมัธยมศึกษา บอกรายละเอียดของการดำเนินงานที่ชัดเจน ($\bar{X} = 4.68$, S.D. = 0.57) ตามลำดับ

อภิปรายผลการวิจัย

ผู้วิจัยได้อภิปรายรูปแบบการบริหารงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 2 ดังต่อไปนี้

1. กระบวนการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน ของโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 2

1.1 การวางแผน เป็นขั้นตอนในการกำหนดวัตถุประสงค์และวิธีการในการดำเนินการ เพื่อให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ โดยการกำหนดเป้าหมายและวิธีการดำเนินงาน ประกอบด้วย การวิเคราะห์สภาพปัญหาของการบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน แล้วนำข้อมูลมากำหนดวัตถุประสงค์และแนวทางในการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน สอดคล้องกับงานวิจัยของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ (2545) ที่กล่าวถึงการวางแผนเป็นการเตรียมการไว้ล่วงหน้าเพื่อจะทำงานให้สำเร็จอย่างมี

ประสิทธิภาพในการวางแผนจะต้องมีการกำหนดเป้าหมาย แนวทางการดำเนินงาน ผู้รับผิดชอบงาน ระยะเวลา และทรัพยากรที่จะต้องใช้ในการทำงานให้บรรลุตามเป้าหมายที่ต้องการและควรวางแผนการประเมินผลไปพร้อมกันด้วยเพื่อใช้กำกับตรวจสอบ การปฏิบัติงานว่าเป็นไปตามแผนเพียงใด โดยมีการตั้งเป้าหมายว่าจะประเมินเรื่องใด ใช้วิธีการ รูปแบบอย่างไรในการรวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูล

1.2 การดำเนินงาน เป็นขั้นตอนในการดำเนินงาน ตามการวางแผนการหรือแนวทางในการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์เพื่อให้การดำเนินงานนั้นตอบสนองความต้องการและตรงตามเป้าหมาย ซึ่งในการดำเนินงานนั้นอาจมีการเปลี่ยนแปลงไปตามสถานการณ์หรือปัญหาที่เกิดขึ้น แต่การปรับเปลี่ยนนั้นจะต้องต้องเป็นไปตามวัตถุประสงค์ สอดคล้องกับงานวิจัยของยุทธนา เกื้อกุล (2560) ที่กล่าวถึงการปฏิบัติให้เป็นไปตามแผนที่ได้กำหนดไว้ ซึ่งก่อนที่จะปฏิบัติงานใดๆ จำเป็นต้องศึกษาข้อมูลและเงื่อนไขต่างๆ ของสภาพงานที่จะลงมือปฏิบัติให้ถ่องแท้ก่อน ในกรณีที่เป็นการงานประจำที่เคยปฏิบัติหรือเป็นงานเล็กอาจใช้วิธีการเรียนรู้ศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง แต่ถ้าเป็นงานใหม่ หรืองานใหญ่ที่ต้องใช้บุคลากรจำนวนมาก อาจต้องจัดให้มีการฝึกอบรม ก่อนที่จะปฏิบัติจริง การปฏิบัติจะต้องดำเนินการไปตามแผน วิธีการและขั้นตอนที่ได้กำหนดไว้และจะต้องเก็บรวบรวมและบันทึกข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติงานไว้ด้วยเพื่อใช้เป็นข้อมูลในการดำเนินงานในขั้นตอนต่อไป การปฏิบัติงานให้ประสบความสำเร็จและมีความชัดเจนต้องอาศัยผู้บริหารในการ แบ่งภาระงานสู่ระบบย่อยและแบ่งความรับผิดชอบให้กับผู้ปฏิบัติ โดยมีโครงสร้างการปฏิบัติงานที่ชัดเจน ตามความเปลี่ยนแปลงที่สอดคล้องกับสภาพแวดล้อม เศรษฐกิจ และสังคม การจัดการแบ่งภาระงานจึงทำให้ผู้ปฏิบัติงานรู้หน้าที่ความรับผิดชอบของตนเองและมีการปรับปรุงสู่การปฏิบัติงานที่ดีขึ้นตามลำดับ

1.3 การตรวจสอบ เป็นขั้นตอนที่มีความสำคัญของงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน เพราะจะทำให้ทราบถึงความก้าวหน้าและปัญหาในการปฏิบัติงานตามการวางแผน นั้นมีปัญหาอะไรบ้าง รวมทั้งร่วมกันหาวิธีการแก้ไขปัญหาก็ให้ทันทั่วถึง สอดคล้องกับงานวิจัยของยุทธนา เกื้อกุล (2560) ที่กล่าวถึงการตรวจสอบเป็นขั้นตอนการเพื่อประเมินผลว่ามีการปฏิบัติงานตามแผน หรือไม่มีปัญหาเกิดขึ้นในระหว่าง การปฏิบัติงานหรือไม่ ขั้นตอนนี้มีความสำคัญ เนื่องจากในการดำเนินงานใดๆ มักจะเกิดปัญหาแทรกซ้อนที่ทำให้การดำเนินงานไม่เป็นไปตามแผนอยู่เสมอ ซึ่งเป็นอุปสรรคต่อประสิทธิภาพและคุณภาพของการทำงาน การติดตามการตรวจสอบ และการประเมินปัญหาจึงเป็นสิ่งสำคัญที่ต้องกระทำควบคู่ไปกับการดำเนินงาน เพื่อจะได้ทราบข้อมูลที่เป็นประโยชน์ในการปรับปรุงคุณภาพของการทำงานต่อไปในการตรวจสอบ และการประเมินการปฏิบัติงานจะต้องตรวจสอบด้วยการปฏิบัติ นั้น เป็นไปตามมาตรฐานที่กำหนดไว้หรือไม่ ทั้งนี้เพื่อเป็นประโยชน์ ต่อการพัฒนาคุณภาพของงาน การตรวจสอบ เป็นการประเมินและติดตามการปฏิบัติงานต่างๆ ในองค์กรอย่างเป็นระบบ เริ่มตั้งแต่การวางแผนและเข้าสู่การปฏิบัติงานในองค์กร โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อการปรับปรุง และแก้ไข กระบวนการทำงานต่างๆ ให้ดียิ่งขึ้นตามลำดับ เป็นการปฏิบัติงานตามหน้าที่ ที่ได้รับมอบหมายและความรับผิดชอบของแต่ละส่วน

1.4 การปรับปรุงแก้ไข เป็นกระบวนการที่นำข้อมูลมาจากการตรวจสอบและพัฒนา มาปรับปรุงแก้ไข ในส่วนที่มีข้อบกพร่อง เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาช่วยเหลือนักเรียนให้มีประสิทธิภาพและตรงตามวัตถุประสงค์ สอดคล้องกับงานวิจัยของยุทธนา เกื้อกุล (2560) ที่กล่าวถึงขั้นตอนการของการแก้ไขปัญหที่เกิดขึ้นหลังจากได้ทำการตรวจสอบแล้ว การปรับปรุงอาจเป็นการแก้ไขแบบเร่งด่วนเฉพาะหน้า หรือการค้นหาสาเหตุที่แท้จริงของปัญหาเพื่อป้องกันไม่ให้เกิดปัญหาซ้ำรอยเดิม การปรับปรุงอาจนำไปสู่การ

กำหนดมาตรฐานของวิธีการทำงานที่ต่างจากเดิมเมื่อมีการดำเนินงาน ในรอบใหม่ข้อมูลที่ได้จากการปรับปรุง จะช่วยให้การวางแผนมีความสมบูรณ์และมีคุณภาพเพิ่มขึ้นได้ด้วย การปรับปรุงและเปลี่ยนแปลงกระบวนการทำงานต่างๆ ในองค์กรให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลเพิ่มมากขึ้น นับเป็นสิ่งที่สำคัญและมีความจำเป็นเพื่อ สร้างความก้าวหน้าขององค์กร โดยการเปลี่ยนแปลงต่างๆ ใน องค์กรจำเป็นต้องอาศัยผู้บริหารและผู้อยู่ใต้ บังคับบัญชาช่วยกันปรับปรุงและเปลี่ยนแปลง

2. การดำเนินงานตามระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน ของโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงาน เขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 2

2.1 การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล เป็นการดำเนินงานรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล เพื่อให้ได้ ข้อมูลต่างๆ เกี่ยวกับปัญหาและความต้องการของนักเรียน เพื่อเป็นแนวทางในการแก้ไขปัญหา และหา แนวทางในการแก้ไขที่ตรงกับความต้องการของนักเรียน สอดคล้องกับงานวิจัยของสำนักงานคณะกรรมการ การศึกษาขั้นพื้นฐาน (2547) ที่กล่าวถึงการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคลเป็นหน้าที่สำคัญของครูที่ปรึกษาซึ่ง จะต้องทำความเข้าใจกับนักเรียนโดยศึกษาข้อมูลที่เป็นเกี่ยวกับตัวนักเรียนให้ได้ข้อมูลมากที่สุด โดยเฉพาะ ข้อมูลด้านความสามารถทางการเรียน ความสามารถพิเศษอื่นๆ ด้านสุขภาพ ตลอดจนด้านครอบครัวใน การศึกษาข้อมูลด้านต่างๆ เกี่ยวกับตัวนักเรียนกระทำได้หลายวิธีตามที่ได้กล่าวแล้ว นอกจากนี้ยังมีวิธีอื่นๆ ซึ่งครูที่ปรึกษาสามารถศึกษาข้อมูลนักเรียนเพิ่มเติม เช่น การสอบถามจากเพื่อนสนิทจากผู้ใกล้ชิด ญาติพี่น้อง ที่คุ้นเคย หรือบุคคลอื่นที่พบเห็น ซึ่งข้อมูลต่างๆ เหล่านี้เป็นประโยชน์อย่างยิ่งและใช้เป็นข้อมูลพื้นฐาน ประกอบการพิจารณานักเรียนเพื่อส่งเสริม ป้องกัน แก้ปัญหา และช่วยเหลือนักเรียนต่อไป นักเรียนจะได้ ทักษะในการดำรงชีวิตที่ดีสามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข

2.2 การคัดกรองนักเรียน เป็นการดำเนินงานพิจารณาข้อมูลของนักเรียนเป็นรายบุคคล จากคัดกรองพฤติกรรมนักเรียน เพื่อนำมาทำการจัดกลุ่มนักเรียนออกเป็น 3 กลุ่ม คือ กลุ่มปกติ กลุ่มเสี่ยง และกลุ่มที่มีปัญหา เพื่อหาแนวทางในการจัดกิจกรรมให้ตรงกับความต้องการของนักเรียน สอดคล้องกับ งานวิจัยของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2551) ที่กล่าวถึงการคัดกรองนักเรียน เป็นการ วิเคราะห์ข้อมูลทั้งหมดที่ได้จากการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคลแล้วนำผลที่ได้มาจำแนกตามเกณฑ์การคัดกรอง ที่โรงเรียนได้จัดทำขึ้น โดยโรงเรียน ควรมีการประชุมครู กำหนดเกณฑ์การคัดกรอง เพื่อจัดกลุ่มนักเรียน ร่วมกัน ให้เป็นที่ยอมรับของครูในโรงเรียนและสอดคล้องกับสภาพความเป็นจริง รวมทั้งให้มีการกำหนดเกณฑ์ ว่า ความรุนแรง หรือ ความถี่เท่าไร จึงจัดอยู่ในกลุ่มเสี่ยงหรือกลุ่มมีปัญหา อย่าให้นักเรียนรู้ตัวเองจัดอยู่ใน กลุ่มใด ควรเก็บเป็นความลับโดยแบ่งออกเป็น 3 กลุ่มดังนี้ 1) กลุ่มปกติ หมายถึง นักเรียนที่ไม่มีพฤติกรรมที่ เป็นปัญหาและส่งผลกระทบต่อวิถีชีวิตประจำวันของตนเองหรือสังคมส่วนรวมในด้านลบ 2) กลุ่มเสี่ยง หมายถึง นักเรียนที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนไปจากปกติ เช่น เก็บตัว แสดงออกเกินขอบเขต การปรับตัวทางเพศ ไม่เหมาะสม ทดลองสิ่งเสพติด ผลการเรียน เปลี่ยนแปลงไปในทางลบด้านลบ และ 3) กลุ่มมีปัญหา หมายถึง นักเรียนมีพฤติกรรมที่เป็นปัญหาชัดเจน มีผลกระทบต่อวิถีชีวิตประจำวันของตนเองหรือต่อสังคมส่วนรวมใน ด้านลบ

2.3 การส่งเสริมและพัฒนานักเรียน เป็นการดำเนินงานจัดกิจกรรมเพื่อสนับสนุนให้นักเรียน มีคุณภาพมากยิ่งขึ้น โดยการจัดกิจกรรมโฮมรูม การจัดกิจกรรมประชุมผู้ปกครองชั้นเรียน การเยี่ยมบ้าน นักเรียน การจัดกิจกรรมกีฬา และกิจกรรมอื่นๆตามศักยภาพของนักเรียน ซึ่งเป็นการพัฒนาศักยภาพนักเรียน ให้มีความภาคภูมิใจในตนเอง สอดคล้องกับงานวิจัยของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2551)

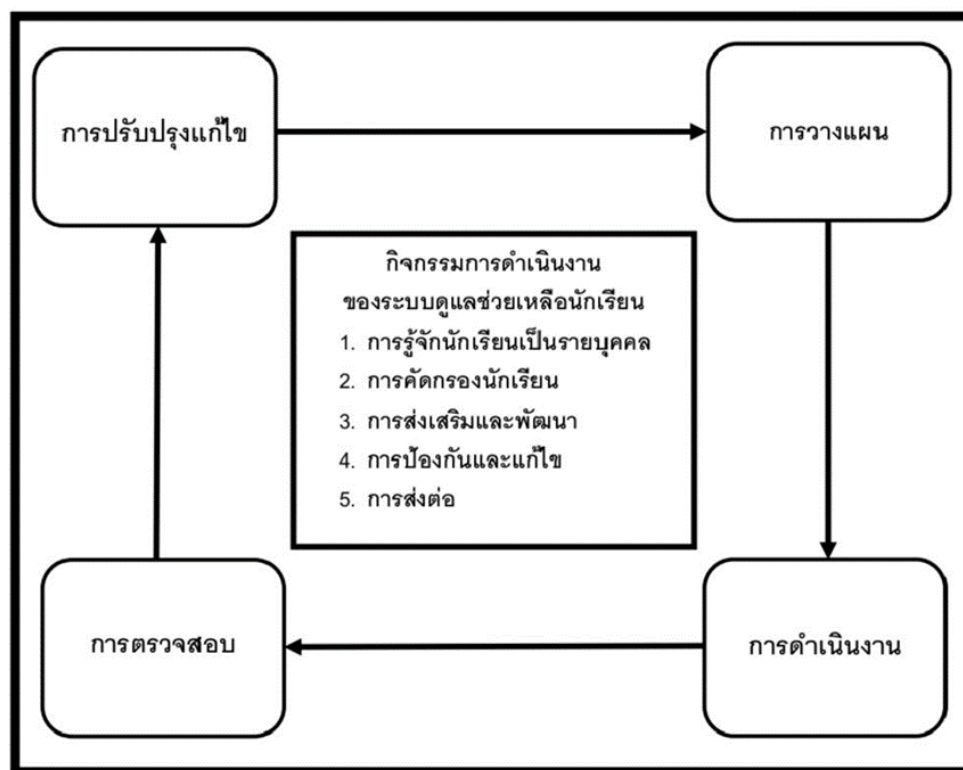
ที่กล่าวถึงการส่งเสริมและพัฒนานักเรียนเป็นการจัดกิจกรรมสนับสนุนให้นักเรียนทุกคนที่อยู่ในความดูแลของครูที่ปรึกษา ไม่ว่าจะเป็นนักเรียนกลุ่มปกติ กลุ่มเสี่ยง หรือกลุ่มมีปัญหา ให้มีคุณภาพมากขึ้นมีความภูมิใจในตนเองในด้านต่างๆ เป็นการช่วยให้นักเรียนกลุ่มเสี่ยงหรือมีปัญหาให้มีคุณภาพตามความคาดหวังของโรงเรียน และชุมชนต่อไป การส่งเสริมนักเรียนมีหลายวิธีที่โรงเรียนสามารถพิจารณาดำเนินการได้ แต่มีกิจกรรมหลักที่โรงเรียนต้องดำเนินการ คือการจัดกิจกรรมโฮมรูม การจัดกิจกรรมประชุมผู้ปกครองชั้นเรียน

2.4 การป้องกันและแก้ไข เป็นการดำเนินงานให้ความรู้ และช่วยเหลือนักเรียนทุกคนเท่าเทียมกันในเรื่องที่เป็นปัญหา เพื่อให้นักเรียนทราบสาเหตุของปัญหาและร่วมกันหาแนวทางในการช่วยเหลือ การป้องกันและแก้ไขปัญหาคือภาระงานที่ครูหรือผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง ไม่ควรปล่อยนักเรียนแก้ไขปัญหาลำพัง จำเป็นต้องให้ความช่วยเหลืออย่างใกล้ชิดเพื่อไม่ให้ปัญหาลุกลามของสังคม สอดคล้องกับงานวิจัยของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน สมาคมแนะแนวแห่งประเทศไทย (2559) ที่กล่าวถึงการแก้ไขปัญหานักเรียน ครูที่ปรึกษาควรให้ความเอาใจใส่กับนักเรียนทุกคนเท่าเทียมกัน แต่สำหรับกลุ่มเสี่ยงหรือกลุ่มมีปัญหา นั้น จำเป็นอย่างยิ่งที่ต้องให้ความดูแลเป็นพิเศษ เอาใจใส่และให้การดูแลอย่างใกล้ชิด หาวิธีการช่วยเหลือทั้งป้องกันและแก้ปัญหโดยไม่ให้ปล่อยละเลยนักเรียนจนกลายเป็นปัญหาของสังคม การป้องกันและการแก้ไขปัญหานักเรียนจึงเป็นภาระงานที่ยิ่งใหญ่ของครูที่ปรึกษา

2.5 การส่งต่อ เป็นการช่วยเหลือนักเรียนในการแก้ปัญหา ที่ยากต่อการช่วยเหลือและป้องกันแก้ไข การช่วยเหลือนักเรียนที่มีปัญหา จะต้องประสานงานกับครูแนะแนว หรือครูฝ่ายปกครองในการส่งต่อ และจะต้องส่งต่อหน่วยงานหรือผู้เชี่ยวชาญที่เกี่ยวข้องกับปัญหาของนักเรียน โดยตรง เพื่อให้การดำเนินการแก้ปัญหาเป็นไปตามเป้าหมาย สอดคล้องกับงานวิจัยของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน สมาคมแนะแนวแห่งประเทศไทย (2559) ที่กล่าวถึงการป้องกันและแก้ไขปัญหานักเรียนโดยครูที่ปรึกษา ตามกระบวนการในการแก้ไขปัญหานักเรียนนั้นอาจมีบางกรณีที่มีปัญหามีความยากต่อการช่วยเหลือหรือช่วยเหลือแล้วนักเรียนมีพฤติกรรมไม่ดีขึ้นก็ควรดำเนินการส่งต่อไปยังผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้านต่อไป เพื่อให้ปัญหาของนักเรียนได้รับการช่วยเหลืออย่างถูกต้องและรวดเร็วยิ่งขึ้น หากปล่อยให้เป็นบทบาทหน้าที่ของครูที่ปรึกษาหรือครูคนใดคนหนึ่งเท่านั้น ความยุ่งยากของปัญหาอาจมีมากขึ้นหรือลุกลามกลายเป็นปัญหาใหญ่โตจนยากต่อการแก้ไข

องค์ความรู้การวิจัย

องค์ความรู้การวิจัยครั้งนี้เป็นรูปแบบการบริหารงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 2 อันเป็นการดำเนินการวางแผน การปฏิบัติตามแผน การตรวจสอบและการปรับปรุงและพัฒนาการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน ซึ่งเป็นกระบวนการดำเนินงานดูแลช่วยเหลือนักเรียนอย่างมีขั้นตอน ซึ่งรวมถึงการส่งเสริม การป้องกัน การแก้ไขปัญห พร้อมด้วยวิธีการและเครื่องมือการทำงานที่ชัดเจน โดยมีครูที่ปรึกษาเป็นบุคลากรหลัก และมีการประสานความร่วมมืออย่างใกล้ชิดกับครูที่เกี่ยวข้องหรือบุคลากรภายนอก รวมทั้งการสนับสนุนส่งเสริมจากโรงเรียน สรุพอองค์ความรู้การวิจัย ดังในภาพที่ 1

ภาพที่ 1 องค์กรความรู้การวิจัย

จากภาพที่ 1 องค์กรความรู้การวิจัย มีอธิบายดังนี้

1. กิจกรรมการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนมี 5 ขั้นตอน ประกอบด้วย การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล การคัดกรองนักเรียน การส่งเสริมและพัฒนา การป้องกันและแก้ไข และการส่งต่อ

2. กระบวนการบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ผู้วิจัยได้ใช้หลักการบริหารคุณภาพที่เรียกว่า วงจรคุณภาพเต็มมิ่ง แต่ละขั้นตอนของวงจรคุณภาพ (PDCA) เพื่อให้สามารถนำไปใช้ในการบริหารได้อย่างมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น แบ่งออกเป็น 4 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 การวางแผน (Plan) การวางแผนโดยใช้ข้อมูลที่มีอยู่หรืออาจเก็บรวบรวมขึ้นมาใหม่นอกนั้นอาจทดสอบเพื่อเป็นการนำร่องก่อนก็ได้

ขั้นตอนที่ 2 การดำเนินงาน (Do) การลงมือทำ ลงมือนำแผนไปปฏิบัติ

ขั้นตอนที่ 3 การตรวจสอบ (Check) การตรวจสอบผลการปฏิบัติงานตามแผนว่าเป็นไปตามแผนมากน้อยเพียงใดและเป็นไปในทางใด

ขั้นตอนที่ 4 การแก้ไข (Act) และพัฒนา (corrective action) หลังจากที่ได้ศึกษาผลลัพธ์ดูแล้ว อาจไม่เป็นไปตามแผนหรือมีปัญหาที่ต้องแก้ไข ก็ต้องดำเนินการแก้ไข หากได้ผลตามแผน ให้สรุปขั้นตอนต่างๆ มากำหนดไว้เป็นมาตรฐานในการทำงานครั้งต่อไป

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

จากผลการวิจัยรูปแบบการบริหารงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนมัธยมศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 2 ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะ ดังนี้

1.1 ครูแนะแนว ครูพยาบาล ครูผู้สอน ฝ่ายปกครอง หรือผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้าน ควรกำหนดแผนการดำเนินการให้คำปรึกษา เพื่อร่วมมือกับครูที่ปรึกษา ในการพัฒนาส่งเสริม ป้องกันแก้ไขปัญหที่เกิดขึ้น

1.2 โรงเรียนควรจัดให้มีการอบรม ด้านทักษะกระบวนการดูแลช่วยเหลือนักเรียน การให้คำปรึกษาเบื้องต้น เพื่อให้ครูสามารถนำความรู้ที่ได้ไปใช้ในการดูแลช่วยเหลือนักเรียนอย่างเป็นระบบ

1.3 ผู้บริหารควรให้ความสำคัญในการดูแลช่วยเหลือนักเรียน และเป็นผู้นำในการนำระบบไปใช้ เพื่อเป็นการขับเคลื่อนให้งานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ดำเนินการได้อย่างมีประสิทธิภาพ

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรมีการศึกษาวิจัยและพัฒนาระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ที่เน้นกระบวนการแก้ปัญหาและพัฒนาผู้เรียนอย่างมีคุณภาพ ให้สอดคล้องกับบริบทของแต่ละโรงเรียน

2.2 ควรมีการศึกษาวิจัยและพัฒนาระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โดยใช้เทคโนโลยีเข้ามามีส่วนร่วมในกระบวนการดำเนินงานตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน

เอกสารอ้างอิง

- ยุทธนา เกื้อกุล. (2560). การพัฒนารูปแบบการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม จังหวัดชายแดนภาคใต้เพื่อสร้างผู้เรียนสู่ความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์. ดุษฎีนิพนธ์ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต. มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน สมาคมแนะแนวแห่งประเทศไทย. (2559). การพัฒนาระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน. กรุงเทพมหานคร: สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2547). แนวทางการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในสถานศึกษา. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2551). แนวทางการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในสถานศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2551). การพัฒนาความเข้มแข็งระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน (หลักสูตรผู้บริหาร). กรุงเทพมหานคร: สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2552). แนวทางการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในสถานศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพมหานคร: สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2564). การดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนสำหรับสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาและสถานศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. กรุงเทพมหานคร: สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน.

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. (2545). พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติพ.ศ. 2545. กรุงเทพมหานคร: สำนักนายกรัฐมนตรี.

สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. (2560). แผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2560-2579. กรุงเทพมหานคร: พริกหวานกราฟฟิค.

Krejcie, R. V., & Morgan, D. W. (1970). Determining sample size for research activities. *Educational and Psychological Measurement*. 30(3). 607-610.